

Siden af hans Plads, fjernet af et Rigsdagsbud, for den lugtede. Saare betegnende, at den nuværende Landbrugsminister, det ærede Medlem fra Løvel, ikke kunde udholde Lugten fra denne Pakke med de Levnedsmidler, som Børnene paa „Hebron“ fik at spise, men han kunde udholde Stanken fra den Justitsminister, som sad derhenne og forsvarede ikke alene de Grusomheder, der vare øvede paa „Hebron“, men alle de mange Grusomheder, der vare øvede rundt omkring paa vore Opdragelsesanstalter.

Der er fra Regeringspartiets Side blevet sagt, at det, man nu ved om Alberti, vidste man ikke i Vinter; da var der Tale om noget helt andet. Jeg skal dertil sige, at der var Tale om baade det ene og det andet, og at Den sjællandske Bondestands Sparekasses Forhold gentagende har været paa Tale her i Tinget. I Aaret 1905 i Januar Maaned rettede jeg et Spørgsmaal om, hvorledes det forholdt sig med Revisionen af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det var en ret udførlig Forespørgsel. Jeg fik ikke noget Svar fra Justitsministeren. Han erklærede, at denne Sag sorterede under Indenrigsministeren. Allerede den Gang, for 3 Aar tilbage, vilde der have været Anledning for Indenrigsministeren til at beskæftige sig med Den sjællandske Bondestands Sparekasse. For Fremtiden vil en dansk Rigsdagsmand, ligegyldigt hvilket Parti han tilhører, ikke kunne rette et Spørgsmaal til nogen af Ministrene af lignende Beskaffenhed som det, jeg rettede i 1905, uden at man skrider til en Undersøgelse. Det er Forskellen mellem nu og da. Nu maa man indrømme, at saadanne Angreb og Forespørgsler ikke maa sidde overhørig. Det er da den Anklage, jeg retter mod Regeringen, blandt andet mod den nuværende Indenrigsminister, at han sad overhørig et Spørgsmaal af megen Betydning fra et Medlem af Rigsdagens Side, ikke fandt Anledning til at beskæftige sig dermed. Senere er den højtærede Indenrigsminister fra forskellige Sider bleven gjort opmærksom paa, at der var Ugler i Mosen, uden at han har bekymret sig derom. For Fremtiden, siger jeg, vil der blive andre Vilkaar for danske Rigsdagsmænd: Regeringen vil blive tvungen til at høre efter og tage Affære, naar der rettes Spørgsmaal til den. Jeg ser, at den højtærede Landbrugsminister synes at more sig over det. Det er der aldeles ingen Grund til. Hvis hans Kollega, den højtærede Indenrigsminister, for 3 Aar tilbage havde skæn-

ket de Rygter, der gik om Justitsministeren, nogen Opmærksomhed og foranlediget Sparekasseinspektøren til at undersøge det paagældende Forhold, saa vilde den Dag i Dag det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) være Konseilspræsident. At den højtærede Konseilspræsident skal gaa paa den Maade, han er gaaet, det er der ingen, selv hans bitreste Modstandere, der kunde ønske. At han skulde falde for saadan en Mand, det er noget af det skammeligste, som overhovedet har fundet Sted herhjemme. Det er mere end et enkelt Partis Sorg, der er, kunne vi godt sige, i hele Landet en Følelse af Sorg over, at en Politiker maa vige for sligt. Derfor, siger jeg, er der Grund til at opfordre til, at man for Fremtiden hører efter for at forebygge, at den Slags Katastrofer og Ulykker kunne finde Sted.

Jeg vil gerne have Lejlighed til, i Tilslutning til hvad jeg her har sagt, at gøre opmærksom paa, hvorledes ved Siden af Lettroenhed hos en Del af Folkerepræsentanterne en vis Frejdighed, Dristighed, om jeg saa maa sige, gjorde sig gældende med Hensyn til at lade de Angreb, der blandt andet af det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) rettedes mod Alberti, upaaagtede. Jeg skal saaledes minde om, at det ærede Medlem fra Ribe (Børsen) debuterede her med en Tale, vendt imod det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, hvori han sagde, at han var bleven skuffet i de Forventninger, hvormed han var kommen her ind paa Rigsdagen; hvad han her havde hørt fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds i dennes Angreb paa Alberti, var af den Beskaffenhed, at han ikke forstod, at saadant noget kunde taales. Hans Forventninger vare bristede, sagde han, og man kunde høre af Ordene og Tønen, at det egentlig var en Lidelse for ham at gaa herinde. Det ærede Medlem burde benytte Lejligheden til nu at tage Ordet, ligesom han tog Ordet den Gang, og bringe det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds en Tak og bede ham om Undskyldning for den Maade, han talte paa den Gang. Eller ogsaa bør han tage Konsekvensen af sine Ord og gaa, forlade denne Sal, hvor hans Forventninger ere bristede.

Og maa jeg minde om et andet Medlem, det ærede Medlem fra Præstø (Rasmus Nielsen), som stod op ogsaa i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) havde sagt, og sagde, at det kunde dog vist ikke